

சிறிய தீர்க்கதுரிசிகள்: பொயிய செயித்தையக் கொண்ட சிறிய புத்தகங்கள்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: ஓசியா 1-3; யோவேல் 1, 2; ஆமோஸ் 3, 4; ஒபதியா 1; யோனா 1, 3; மீகா 4, 5; நாகாம் 1, 3; ஆபசுக் 1, 2; செப்பனியா 1, 3; ஆகாய் 1, 2; சகரியா 7, 8; மல்கியா 1, 4.

சிறிய தீர்க்கதரிசிகள்

பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள கடைசி பன்னிரெண்டு புத்தகங்கள் “சிறிய தீர்க்கதரிசிகள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன. எபிரேய வேதாகமத்தில் இவைகள் ஒரே புத்தகமாக இணைக்கப்பட்டிருந்தன. இவைகள் முக்கிய மானவையல்ல என்பதால் இவைகள் “சிறிய” என்று அழைக்கப்படுவதில்லை; மாறாக, இவைகள் “பெரிய தீர்க்கதரிசிகள்” புத்தகங்களைக் காட்டிலும் சிறியவைகளாய் இருக்கின்றன என்பதால் அவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றன. இப்புத்தகங்களில் சில ஆட்சியாளர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன; இது அந்த மனிதர்கள் ஆண்டகாலங்களின்போது இருந்த அவிக்குரிய சூழ்நிலையை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள உதவும். சில புத்தகங்கள் தேதியிடப்படாதிருப்பதால், அவைகள் எப்போது எழுதப் பட்டன என்று நாம் மிகச்சரியாகக் கூற இயலாது. இருப்பினும், தேதியிடப் பட்ட எல்லாப் புத்தகங்களும் நாள்வரிசைசமூஹயின்படி அடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக் கவனியுங்கள். தேதியிடப்படாத ஒரு புத்தக மானது, அதற்கு முன்னதாகத் தேதியிடப்பட்டுள்ள புத்தகமும் அதற்குப் பின்னதாகத் தேதியிடப்பட்டுள்ள புத்தகமும் எழுதப்பட்ட காலங்களுக்கு இடைப்பட்ட வேளையில் எழுதப்பட்டிருக்கும் என்று நினைப்பது தீமை எதையும் செய்வதில்லை.

ஓசியா

“ஓசியா” என்றால் “இரட்சிப்பு” அல்லது “விடுதலை” என்று அர்த்தமாகிறது. ஓசியா இஸ்ரவேலின் வடக்கு ராஜ்யத்தில் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகள் ஊழியம் செய்தார் (7:5), இவரது ஊழியக்காலம் யெரூபையாம் அரசரின் ஆளுகையின் நாட்களில் இருந்து தொடங்கிற்று. அவர் தெற்கு ராஜ்யமான யூதாவில் ஊழியம் செய்த ஏசாயாவின் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தார் (1:7). 1-3 அதி காரங்கள் இப்புத்தகத்தின் திறவுகோலாய் இருக்கின்றன. இவைகள் ஓசியாவின் மனைவியான கோமேர் என்பவரிடத்தில் இருந்த உண்மையற்றத்தன்மை பற்றியும் அவள் தொடர்ந்து ஓசியாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது பற்றியும் கூறுகின்றன. கோமேர் என்பவள் இஸ்ரவேல் நாட்டின் மாதிரியாய் இருக்கின்றாள்; ஓசியா தேவனுக்கு மாதிரியாய் இருக்கின்றார். தேவனுடைய மக்கள் புறம்பே சென்றபோதிலும், தேவன் அவர்கள்மீது அன்புகூருகின்றார் மற்றும் அவர்கள் திரும்பவேண்டும் என்று ஏங்குகின்றார் என்பதே செய்தி யாக உள்ளது. ஓசியா 11:1 வசனம் மத்தேயு 2:15ல் மேற்கோள் காண் பிக்கப்பட்டுள்ளது.

யോവേല്

“യോവേല്” എന്റൊബൾ “യെകോവാ തേവൻ” എൻ്റു അർത്തമാകിരുതു. യോവേല് തെറ്റു രാജ്യത്തില് ഊழിയമ് ചെയ്താറ്. അവർ വെട്ടുകകിൻ കൻ വാക്കൈയൈ ചിത്തരിക്കാറ് (അനേകമാക, ഇതു നേരടിയാകവേ വന്തതു; ആമോൾ 4:9ലുക് കാണബുമ്). വെട്ടുകകിൻകൻ എൻപവൈ തേവനുന്നൈയ നിധായത്തീർപ്പിൻ അടൈയാണത്തുവമായ് ഇരുക്കിന്നുണ്ടു. വെട്ടുകകിൻകൻ ഉറുവകമ് വെസിപ്പാടുത്തിന വിശേഷമ് പുത്തകത്തില് പിരതിപലിക്കപ്പടുകിരുതു (9:1-11). യോവേല് 2:28-32 വചനങ്കൾ പേതുരുവിനാല് നടപടികൾ 2:16-21ല മേർ കോൺ കാൺപിക്കപ്പടുകിരുതു.

ആമോൾ

“ആമോൾ” എന്റൊബൾ “കുമെ സുമപ്പവർ” എൻ്റു അർത്തമാകിരുതു. വാழ്വിൻ ഊഴിയമ് എൻ്റു വകയില് അവർ ഒരു തീർക്കതരിസിയുമല്ല, ഒരു തീർക്കതരിസിയിൻ മകനുമല്ല, ആണാൾ അവർ ഒരു വിവശാധിധാക ഇരുന്താര് (1:1; 7:14). പുതാവിൻ അരചരാണ ഉചിയാ മർന്നുമ് യെരാബെധാമ് ആകിയോറിൻ നാട്കൻിൽ തേവൻ, ആമോൾ തെറ്റു രാജ്യത്തില് ഇരുന്ത അവരു ഇല്ലവത്തില് ഇരുന്തു അമ്മുത്തു (1:1), തീർക്കതരിസാമ് ഉരൈപ്പത്തുരകാക വടക്കു രാജ്യത്തിന്റുകും ചെല്ലുമ്പാടി കൂറിനാര് (7:15). അവർ വടക്കു രാജ്യത്തിന്റുകും ചെന്റു (7:10, 13), ഇല്ലരവേല് മക്കൻകുകു എതിരാൻ നിധായത് തീർപ്പുപത്രിയ തേവനുന്നൈയ ചെയ്തിയൈപ് പേചി, പിൻപു തമഴു ഇല്ലമെ തിരുമ്പിനാര്.

ഓപ്തിയാ

“ഓപ്തിയാ” എന്റൊബൾ “യെകോവാവിൻ ഊഴിയക്കാരൻ” എൻ്റു അർത്തപ പടുകിരുതു. ഇതു പഴൈയ ഏപ്പാട്ടിലേയേ മികച്ചിരു പുത്തകമാക ഉണ്ടാതു. ഓപ്തിയാവിൻ ചെയ്തിയാനതു അടിപ്പഭ്യൈയില്, ഏശാവിനുന്നൈയ ചന്തകിയരാണ ഏതോമിയർക്കനുകു എതിരാന്താകുമ് (ആകിയാകമമ് 25:30; 36:1). അവർക്കൻ വരലാറു മുമുവിലുമെ ഇല്ലരവേല് മക്കൻകു ഏതാമിയർക്കനുമെ ഒരുവർ മർ‍‍ഹ വർമ്മീതു വെறുപ്പുണ്ടാവു കൊണ്ടിരുന്തന്നർ. എരുசലേമെ അழിക്കപ്പട്ട പോതു ഏതോമിയർക്കൻിൻ നടവടിക്കൈ കട്ടെചി അടിധാക ഇരുന്തതു (വചനങ്കൾ 10-14).

യോണാ

“യോണാ” എന്റൊബൾ “പുരാ” എൻ്റു അർത്തപ്പടുകിരുതു. യോണാ വടക്കു രാജ്യത്തില് യെരാബെധാമിൻ നാട്കൻിൽ വാழ്ന്തു ഊഴിയമ് ചെയ്താറ് (2 ഇരാജാക്കൻ 14:25). അവർ അന്തപ്പുകുതിയില് എലിയാ മർന്നുമെ എലിചാ ആകിയോറിൻ ഊഴിയത്തൈപ് പിന്തോടാർന്താര്. അവരിടമെ തേവൻ, അചീരിയാവിൻ താലൈനകരാണ നിനിവേ എൻ്റു പട്ടണത്തുകുപ്പ് പിരശന്കിക്കുമ്പാടി കൂറിനാര്, അന്ത നകരമെ ചില ആഞ്ഞടുകനുകുപ്പിന്പു വടക്കു രാജ്യത്തൈ അழിത്തതു. പെരിയ മീനിൻ വയിറ്റുകും യോണാവിൻ അനുപവമെ എൻപതു കിരിസ്തുവിൻ ഉയിർത്തെമുകളുകു മുൻമാതിരിയാക ഉണ്ടാതു (മത്തേയ 12:39, 40).

മീകാ

“മീകാ” എന്റൊബൾ “യെകോവാവൈപ് പോൺരവർ ധാര്?” എൻ്റു അർത്തപ പടുകിരുതു. മീകാ തെറ്റു രാജ്യത്തില് യോത്താമെ, ആകാൾ മർന്നുമെ എസേക്കിയാ

ஆகியோரின் ஆளுகைகளின்போது வாழ்ந்தார் (1:1). அவர் ஏசாயாவின் நாட்களில் வாழ்ந்தவராய் இருந்தார். அவர் தமது செய்தியை வடக்கு ராஜ்ய மான இஸ்ரவேலுக்கும் தெற்கு ராஜ்யமான யூதாவுக்கும் உரைத்த ஒரே ஒரு சிறிய தீர்க்கதரிசியாக இருக்கின்றார் (1:5). அவர் சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பிவருதலையும் (2:12, 13), இயேசுவின் பிறப்பையும் (5:2), மற்றும் சபை நிலைநாட்டப்படுதலையும் (4:1-4) முன்னோக்கினார்.

நாகூம்

“நாகூம்” என்றால் “தேற்றுதல்” அல்லது “ஆறுதல்கூறுபவர்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. நாகூம் என்பவரின் செய்தியானது யூதர்களுக்குத் தேறுதல் அளிக்கும் ஒரு செய்தியாய் இருந்தது, அதாவது, அவர்களின் மிகமோசமான விரோதியான அசீரியா அழிக்கப்படவிருந்தது என்பதே அச்செய்தியாகும். அவர் அசீரியாவின் தலைநகரான நினி வேயில் யோணாவின் பிரசங்கம் மனம் வருந்துதலை ஏற்படுத்தியதற்குப்பின்பு நூறு ஆண்டுகளுக்கும் சற்று அதிகமான காலம் கடந்தபிற்பாடு ஊழியம் செய்தார். நாகூமுடைய நாட்களில், தேவனுடைய பொறுமை எல்லைகடந்துவிட்டது.

ஆபகூக்

“ஆபகூக்” என்றால் “பற்றிக்கொண்டு அல்லது அணைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒருவர்” என்று அர்த்தப்படலாம். ஆபகூக்கின் தலைப்பான, கல்தேயர்களின் (பாபிலோனியப் பேரரசின்) அழிவு என்பது தனிவகைப்பட்டதல்ல, ஆனால் அவரது அணுகுமுறை தனிவகைப்பட்டதாகும். முதல் இரண்டு அதிகாரங்கள் ஆபகூக்கு மற்றும் தேவன் ஆகியோருக்கின்றையில், துன்மார்க்கம் மற்றும் துண்புறுதல் பற்றியதான் உரையாடலாக இருக்கின்றன. கடைசி அதிகாரம் இவ்விஷயத்தைத் தீர்த்துவைக்கும் ஒரு ஜெபப்பாடலாக உள்ளது. தேவன் ஒரு திட்டமும் நோக்கமும் கொண்டுள்ளார், எனவே நாம் அவரில் நம்பிக்கை வைத்து அவரை விசுவாசிக்க வேண்டும் என்பது இப்புத்தகத்தின் செய்தியாகும். ஆபகூக் 2:4 வசனம் ரோமர் 1:17, கலாத்தியர் 3:11, மற்றும் எபிரெயர் 10:38 ஆகிய வசனங்களில் மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

செப்பனியா

“செப்பனியா” என்றால் “யோகோவா காத்துள்ளார் அல்லது மறைத் துள்ளார்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. செப்பனியா, யோசியா அரசரின் ஆளுகையின்போது ஊழியம் செய்தார் (1:1). அவர் எரெமியாவின் காலத்தில் வாழ்ந்தவராவார். அவர் யூதாவின் வீழ்ச்சியைப்பற்றி விவரிப்பதோடு; சுற்றிலும் இருந்த நாடுகளின் வீழ்ச்சியைப் பற்றியும் விவரித்தார். அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் பல தீர்க்கதரிசனங்களை ஒரு பொதியில் உருவப்படுத்தினார்.

ஆகாய்

“ஆகாய்” என்பது “யேகோவாவின் பண்டிகை” என்று அர்த்தப்படும் எபிரெயசால் ஒன்றின் சுருக்கவடிவமாக உள்ளது. ஆகாய் சிறையிருப்பி விருந்து திரும்பியிருந்த இஸ்ரவேல் மக்கள், செருபாபேல் மற்றும் யோசவா ஆகியோருக்குப் பின்பு கட்டாது விட்டெடாழிந்திருந்த தேவாலயத்தை மீண்டும்

கட்டியெழுப்பும்படி உற்சாகமூட்டினார்.

சகரியா

“சகரியா” என்றால் “யெகோவா நினைவுகூர்ந்தார்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. சகரியா தேவாலயத்தைக் திரும்பக் கட்டியெழுப்பும்படி உற்சாகப்படுத்துதலில் ஆகாயுடன் இணைந்து ஊழியம் செய்தார். ஆகாய் இஸ்ரவேல் மக்களைக் கட்டியெழுப்பும்படி வற்புறுத்தியபோது, நீக்காலம் மற்றும் உடனடியான எதிர் காலம் ஆகியவற்றைப் பிரதானமாகக் கையாண்டார்; சகரியா வெளிச்சமிகுந்த எதிர்காலம் பற்றிய வாக்குத்தத்தத்தை முன்வைத்து உற்சாகமூட்டினார். அவரது புத்தகத்தில், வெற்றிப்பிரவேசம் (9:9, 10) மற்றும் காட்டிக்கொடுக்கப்படுதல் (11:12, 13) போன்ற மேசியாத்துவதுத் தீர்க்கத்திரிசனங்கள் பல உள்ளன. இப்புத்தகம் சங்கீதங்களைத்துவிர பழைய ஏற்பாட்டின் வேறு எந்தப்புத்தகத்தைக் காட்டிலும், சிலுவையில் அறையப்படுதல் பற்றி அதிகம் திட்டவாட்டமான குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது (12:10-12; 13:6, 7 ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும்).

மல்கியா

“மல்கியா” என்பது “யெகோவாவின் செய்தியாளர்” என்று அர்த்தப்படும் எபிரெய வார்த்தையினுடைய சுருக்கவடிவமாய் இருக்கிறது. மல்கியா அனேக மாக நெகேமியாவுடன் இணைந்து ஊழியம் செய்தவராய் இருந்திருக்கலாம்; அவர்கள் ஒரே விதமான பிரச்சனைகளைக் கையாண்டனர்: ஆராதனையில் இருந்த மாறுபாடுகள், திருமண உறவில் இருந்த மாறுபாடுகள், முதலியன. வரவிருந்த எலியா (4:5, 6), அல்லது யோவான் ஸ்நானன் (மத்தேய 11:7-14ஐக் காணவும்) பற்றிய மல்கியாவின் தீர்க்கசரிசனம், பழைய ஏற்பாட்டின் இந்தக் கடைசிப்புத்தகத்தைப் புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் புத்தகத்துடன் பிணைக்கிறது.

பெரிய செய்தி

தேவன் தேவனாக இருக்கின்றார்! நாம் அவரைப் பற்றி மும்முரமாய் நினைக்க வேண்டும். “தேவன் தம்மைப் பரியாசம் பண்ணவோட்டார்” (கலாத்தி யர் 6:7).

தேவனுடைய பிள்ளைகள் சலிப்படையும்போது (மல்கியா)

பாழாக்கப்பட்ட பிள்ளை தனது பொம்மைகளைக் கீழே ஏறிந்து, “நான் சலிப்படைந்திருக்கின்றேன்!” என்று பினக்குடன் கூறுகிறது. வெற்றி நிறைந்த மனிதர் தமது உடைமையின் மத்தியில் கைகால்களைப் பரப்பிக்கிடந்து, “நான் சலிப்படைந்திருக்கின்றேன்!” என்று முறையிடுகின்றார். தேவனுக்கு நன்றியில் லாத அவருடைய பிள்ளை தனது ஆவிக்குரிய ஆசிர்வாதங்களைக் காண்பதை விட்டுவிட்டு, “நான் சலிப்படைந்திருக்கின்றேன், சலிப்படைந்திருக்கின்றேன், சலிப்படைந்திருக்கின்றேன்!” என்று கதறுகின்றது.

யூகர்கள் பாபிலோனிய சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பியபோது, அவர்கள் மிகவும் பணிமும்முரமாய் இருந்தனர், அவர்கள் சலிப்படையும் அளவிற்கு வெற்றிகொள்ளவேண்டிய தடைகள் ஏராளமாய் இருந்தன. படிப்படியாக அந்தத்தடைகள் நீக்கப்பட்டன: தேவாலயம் மீண்டும் கட்டப்பட்டது; தேவாலய

ஆராதனை திரும்பவும் தொடங்கப்பட்டது; எருசலேமின் மதில்கள் மீண்டும் கட்டப்பட்டன; இஸ்ரேவேல் மீண்டும் ஒரு நாடாக நிலைநாட்டப்பட்டது. பின்பு, வாழ்க்கை சாதாரண நிலைக்கு திரும்புகையில், இஸ்ரேவேல் மக்கள் தங்களுக்கு யெகோவா செய்திருந்த எல்லாவற்றிற்காகவும் களிகூர்ந்திருக்கக்கூடிய (மற்றும் வேண்டிய) போது, அவர்கள் அலுப்படைந்தனர்.

I. ஆராதனையில் சலிப்படைதல் (1:6-14).

A. வாரத்திற்குப் பின் வாரம் ஒரே விஷயமே செய்யப்பட்டது: மிகச் சிறந்த ஆட்டுக்குடியை, மிகச்சிறந்த கன்றுக்குடியை, அல்லது மிகச்சிறந்த வெள்ளாட்டைத் தேர்ந்துகொண்டு (லேவியராகமம் 22:20-24; உபாகமம் 15:21) அதைப் பலிசெலுத்துவதற்காக ஆசாரியரிடம் கொண்டுவருதல். “எவ்வளவு அயர்ச்சியாக இருக்கிறது! என்ன ஒரு சமை!” (வசனம் 13; NASB; NIV). இதன் விளைவாக, அவர்களின் ஆராதனை ஒரு அரை மனதுடன் செய்யப்படும் சடங்காச்சாரமாகச் சீர்குலைந்துபோனது (வசனங்கள் 7, 8).

B. தீர்க்கதறிசியின் பதில்:

- “ஆராதனை ஏற்பாட்டில் பிரச்சனை எதுவும் இருப்ப தில்லை. உங்களிடம்தான் பிரச்சனை இருக்கிறது. நீங்கள் தேவனை எவ்விதமாகக் கண்ணோக்குகின்றீர்கள் என்பதே பிரச்சனையாக இருக்கிறது!” (வசனம் 6).
- நம்மிடம் உள்ள மிகச்சிறந்தவற்றை நாம் தேவனுக்குக் கொடுக்க முடியாதென்றால், சபையின் கதவுகளை மூடிப் போடுவது மேன்மையானதாய் இருக்கும் (வசனம் 10)!
- நாம் கொடுக்க முடியாதவற்றைக் தேவன் ஒருபோதும் எதிர் பார்ப்பதில்லை, ஆனால் நம்மிடம் உள்ளவற்றில் மிகச் சிறந்தவற்றை அவர் எதிர்பார்க்கின்றார். அதைவிடக் குறை வான்தை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார் (வசனம் 14; இவற்றுடன் 2:13; 3:3, 4).
- நமக்குப் பாடம்: ஆராதனையில் நாம் சலிப்படைந்தால், முதலில் நாம் தமிழமேயே நோக்குவோமாக. நம்மில் ஒவ்வொருவரும், “தேவனுடன் எனது உறவுமுறை எவ்வாறுள்ளது? நான் ஆராதிக்க வந்தது எதற்காக? எனது பணி அட்டவணையில் நான் தேவனை பொருத்துகின்றேனா? நான் எப்போதுமே தேவனுக்கு என்னிடம் உள்ளவற்றில் மிகச்சிறந்தவற்றைக் கொடுக்கின்றேனா?” (யோவான் 4:23, 24ஐக் கவனிக்கவும்.)

II. திருமணத்தில் சலிப்படைதல் (2:10-16).

- இது சிந்தனையில் ஒரு திடீர்த்தடையாக உள்ளதா? இல்லை. அவர்கள் ஆராதனையில் தவறியதென்பது, அவர்கள் தேவன் யார் என்று புரிந்துகொள்ளத் தவறியதாகவே இருந்தது. தேவன் உடன்படிக்கையின் தேவனாக இருக்கின்றார் (வசனங்கள் 4, 5, 8, 10; 3:1), அவர் வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றைக் காத்துக்கொள்கின்ற தேவனாக இருக்கின்றார்! அவர் தமது மக்கள் உடன்படிக்கையின் மக்களாகவும் தங்களின் வார்த்தையைக்

காத்துக்கொள்கின்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றார். இந்த மக்கள் தங்கள் வாக்குறுதிகளை காத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆதாரம்: அவர்கள் திருமண உடன்படிக் கையைக் காத்துக்கொள்ளவில்லை.

1. இரு விஷயங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன: புறதெய்வ வணக்கம் செய்யும் பெண்களுடன் திருமணம் (வசனம் 11; எஸ்ரா 9:1 முதல். காணவும்.) மற்றும் அவர்கள் இளம்பிராயத்தில் இருந்தபோது திருமணம் செய்துகொண்ட அவர்களின் மனைவியரைத் தள்ளிவிடுதல் (வசனங்கள் 14-16).
 2. இந்தப் பிரச்சனைகள் அனேகமாக ஒன்றாயினைந்து சென்றி ருக்கலாம்: ஆண்கள் தங்களுடைய யூத மனைவியரிடத்தில் அலுப்படைந்து, புறதெய்வ வணக்கப் பெண்களிடம் திரும்பினார்.
- B. அவர்களின் சிந்தனைவரியை நாம் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும்: “நான் இந்தத் திருமணத்தில் சலிப்படைந்துள்ளேன். எல்லாக் கேளிக்கைகளும் இதைவிட்டு வெளியேறியிருக்கிறது. நான் சந்தோஷமாய் இருப்பதில்லை. தேவன் நிச்சயமாகவே நான் சந்தோஷமாய் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்!” தீர்க்கதறிசியின் மறுசெயல்:
1. “தேவனே உங்களையும் உங்கள் மனைவியையும் படைத்தார்; நீங்கள் அவளை மதிக்க வேண்டும் [வசனம் 10]! அதற்குப் பதி லாக, நீங்கள் அவனுக்குத் துரோகம் செய்கின்றீர்கள்” (வசனம் 14).
 2. “நீங்கள் ஒருவர் ஏற்படுத்தக்கூடிய இரண்டாவது மிகமுக்கிய மான உடன்படிக்கையை மீறுகின்றீர்கள் - இது தேவனுடன் ஏற்படுத்தக்கூடிய உடன்படிக்கைக்கு மாத்திரமே இரண்டாவதாக உள்ளது” (வசனம் 14).
 3. திருமணத்தின் நோக்கம் என்பது உங்களுக்கு அரிப்பெடுக்கும் இடத்தில் சொறிந்து கொள்வதல்ல, ஆனால் தேவபக்தியுள்ள சந்ததியைப் பெறுதல் (வசனம் 15), அதாவது, தேவன் மீது அன்புகூர்ந்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிகின்ற பிள்ளைகளைப் பெறுதல் என்பதே அதன் நோக்கமாக உள்ளது.
 4. தள்ளிவிடுதலைத் (விவாகரத்து) தேவன் வெறுக்கின்றார் (வசனம் 16)!
- C. இந்த செய்தி இன்றைய நாட்களில் அவசியமாயிருக்கிறது (மத்தேயு 19:3-9)!
- III. கொடுத்தலில் சலிப்படைதல் (3:7-12).
- A. இது எதிர் உச்சக்காட்சியாகக் காணப்படலாம், ஆனால் நமது கொடுத்தலைக் கண்ணோக்குதல் என்பது தேவனுடனும் பிறருடனும் நமக்குள்ள உறவு சீர்க்கலைந்து போகிறதா என்பதை கூறுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக உள்ளது. தேவன் தமது பிள்ளைகளை மனந்திரும்பும்படி அறைகூவல் விடுக்கின்றபோது, அவர்கள் உண்மையில், “மனந்திரும்ப எங்களிடத்தில் ஒன்று

மில்லை” என்று கூறினார். அதற்குத் தேவன், “நீங்கள் மனந்தி ரும்ப வேண்டியவை என்ன என்பது பற்றி விரிவான உதாரணம் தருவேன்: நீங்கள் என்னிடத்தில் களவுசெய்கின்றீர்கள்!” என்று பதில் அளித்தார் (3:7, 8).

1. தசமபாகம், அல்லது 10 சதவிகிதம் (லேவியராகமம் 27:30-33; எண்ணாகமம் 18:21-32; உபாகமம் 12:17, 18; 14:28, 29).
 2. தசமபாகத்துடன் கூடுதலாக, வருடாந்திரப் பங்களிப்புகள் உள்ளிட்ட காணிக்கைகள் (உபாகமம் 12:6, 11, 17).
- B. மீண்டுமாக நாம் மக்களின் நியாயப்படுத்தலைக் கற்பனை செய்ய முடிகிறது: “பணம், பணம், பணம்! இதைக்கேட்டுக் கேட்டு எனக்கு சலித்துவிட்டது! பொருளாதாரம் மோசமாக இருப்பதை அவர்கள் உணர்ந்தறியமாட்டார்களா (வசனங்கள் 11, 14)? தொடர்ந்து நான் கொடுக்குத் தொண்டேயிருந்தால், எனது வீட்டையும், எனது இரதங்களையும், எனது அடிமைகளையும், சேக்கல்களின் நாணய மதிப்பு நிலையில் உள்ள எனது மதிப்புமிக்க பொருட்களையும் நான் எப்படிப்ப பராமரிக்க முடியும்?” தீர்க்கதறிசியின்பதில்:
1. கொடுக்கத்தவறுதல் என்பது ஒருவர் தமது ஆசீர்வாதங்களின் மூலாதாரத்தை உணர்ந்தறியத் தவறுதலாகவும் தேவனே எல்லா வற்றிற்கும் உரிமையாளராய் இருக்கின்றார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறுதலாகவும் உள்ளது (வசனம் 8).
 2. ஒருவர் தாம் வேண்டியபிரகாரம் கொடுக்கத் தவறுதல் என்பது, ஒரு வங்கிக்குச் சென்று கொள்ளையடிப்பதைப் பார்க்கிலும் மோசமானதாக உள்ளது; அது தேவனிடமே களவுசெய்வதாக உள்ளது (வசனம் 8).
 3. ஏற்ற வகையில் கர்த்தகருக்குப் போதுமான அளவு கொடுக்க நாம் கர்த்தர்மீது நம்பிக்கை வைக்காது இருப்பது, நமது பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்குக் காரணமாய் இருக்கலாம் (வசனங்கள் 9-12; 2 நாளாகமம் 31:10ஐக் கவனிக்கவும்).
- C. புதிய ஏற்பாட்டில் தேவன் தசமபாகத்தைக் கட்டாயப்படுத்துவ தில்லை, ஆனால் நாம் உதாரத்துவமாய்க் கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிட்டுள்ளார் (2 கொரிந்தியர் 9:6, 7; 1 கொரிந்தி யர் 16:2). நாம் அவ்வாறு செய்தால், அவர் நம்மை ஆசீர்வதிப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளார் (லூக்கா 6:38; 2 கொரிந்தியர் 9:10).

முடிவுரை

நாங்கள் “எனக்கு சலிப்பாய் இருக்கிறது” என்று கூறும்போது, எங்கள் பாட்டியார் கூறும் பதிலை நான் நினைத்துப்பார்க்கின்றேன். அவர்கள் எங்களிடத்தில், “நீங்கள் ஈடுபட்டுள்ள விஷயத்தில் இருந்து வெளியே வாருங்கள்” என்று கூறுவார். தேவனை ஆராதித்தல் வீணானது என்று கூறியவர்களிடத்தில் மல்கியா, சாரம்சத்தில் இதே விஷயத்தையே கூறினார்: “அப்பொழுது கர்த்தகருக்குப் பயந்தவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொள்வார்கள்; கர்த்தர் கவனித்துக்கேட்பார்; கர்த்தகருக்குப் பயந்தவர்களுக்காகவும் அவருடைய நாமத்தைத் தியானிக்கிறவர்களுக்காகவும் ஞாபகப்புஸ்தகம் ஒன்று அவருக்கு முன்பாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. என் சம்பத்தை நான் சேர்க்கும் நாளிலே

அவர்கள் என்னுடையவர்களாயிருப்பார்கள் என்று சேனைகளின் கார்த்தர் சொல் ஒகிறார்; ஒரு மனுஷன் தனக்கு உணழியஞ்செய்கிற தன்னுடைய குமாரனைக் கடாட்சிக்கிறதுபோல நான் அவர்களைக் கடாட்சிப்பேன். அப்பொழுது நீங்கள் நீதிமானுக்கும் துண்மார்க்கனுக்கும், தேவனுக்கு உணழியஞ்செய்கிறவனுக்கும் அவருக்கு உணழியஞ்செய்யாதவனுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தைத் திரும்பவும் காண்டீர்கள்” (3:16-18).